

A KÖZTISZTVISELŐI KAR

A közszellem és közfelfogás alakulásában nagy szerepe van az értelmiség köztisztviselői rétegének. Ez azonban maga sem egységes. A főtisztviselők anyagi tekintetben leszűrkült csoportja talán ma nem különül el olyan élesen a középhelyzetű és a köztisztviselői rétegektől, mint a világháború előtt, a látszólag enyhén graduált és ma fesztelenebbül érintkező tisztviselői karon belül azonban nem csak a tisztviselői hierarchia, hanem a társadalmi ranglétra is válaszfalakat emel s ezeket az úriság fokozatainak kiépítésével a társadalmi hiúság örökké éber figyelme tartja karban. A demokratikus szellem kifejlődésének a közhivatali kasztszellem a legnagyobb akadálya, amelyet a feleségek rendszerint fokozott mértékben őriznek és élveznek. A címek és rangok orgiája folyik az országban, a gög és pöffeszkedés sem ritka jelenség. A magyar demokrácia klasszikus földjéről jött székely családok elül lőfővel toldják nevüket, a magyarságot összefogni kívánó törzsökös magyar publicista négy szóval írja le a nevét. A hiúság hivalkodó vására mérgezi a levegőt, megfullad benne fajszeretet, nemzeti közösségérzet, emberi méltóságérzet, szókimondás, vélemény szabadság, öntudat, őszinteség, önérzet, hűség. Mintha a régi oligarcha-gög a nemesi büszkeségen át ma az osztálygög alakjában kapott volna mind szélesebben terjeszkedő tenyészetre s virágzó mintagazdasága a köztisztviselői kar.

A magyarság üdvös szellemi és akarati egységét, összeműködését a köztisztviselői kar rossz példát adó elkülönülési szelleme nagy mértékben csorbítja. A nemzettest egyéb rétegei előtt úgy tűnik ez fel, mint egy anyagi gyengesége ellenére is hatalmas érdekcsoport, amely szinte kisajátítja a közhatalmat, de azt mindenestre korlátlanul és osztályérdektől nem eléggé mentesen gyakorolja. A köztisztviselők társadalomszemlélete többnyire osztályszemlélet, amely a szorosabb nemzeti összetartozás eszméjét nem ismeri, általában felfelé tekint, lefelé kegyet gyakorol, egyszóval nem emelkedik a *közszolgálat* erkölcsi magaslatára. Hogy mennyit árt ez, mennyire gátolja a kívülálló, főképen az alsó munkás- és parasztrétegek (tehát a nemzetzőm) bizalmának kialakulását, az ürgyűlölet, az osztályszakadékok eltűntetését, általában a magyarság lelki közeledését, szellemi egységét, azt könnyű elképzelni.

Szombatfalvy György: A magyarság egységének problémája

(Társadalomtudomány, 1943. 3. szám, 206–207. 1.)

E S Z Á M M U N K A T Á R S A I

*Erőss Alfréd dr., egyetemi m. tanár, Kolozsvár * Makkai László dr.,
az Erdélyi Tudományos Intézet tanára * Mikó Imre dr., országgyűlési
képviselő * Nagy Géza, a kolozsvári református kollégium tanára *
Ruzitska Lajos, okl. közg. mérnök, ny. máv. műszaki főtanácsos *
Takácsy Miklós, joghallgató, Kolozsvár * Tamási Áron, író.*

TERMÉS

Az új erdélyi irodalom hangja.

Szerkeszti:

ASZTALOS ISTVÁN, BÖZÖDI GYÖRGY, JÉKELY ZOLTÁN,
KISS JENŐ, SZABÉDI LÁSZLÓ.

Megjelenik évente négy vaskos kötetben.

Egy kötet ára 4.50 P, az évi négy kötet előfizetési ára 15.- P.

Pártoló előfizetési díj évi 30.- P.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

KOLOZSVÁR, MÁTYÁS KIR.-TÉR 7. SZÁM.

Dr. szentgericei Jakab Jenő könyvesboltja.